

РЕШЕНИЕ

№ 17729

гр. София, 23.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
публично заседание на 25.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1090** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 64а, ал. 1 и ал. 2 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ), заглавие изм. с ДВ бр. 51 от 2022г., в сила от 01.07.2022 г., преди това - Закон за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ), вр. с чл. 166, ал. 1 и 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Народното събрание на Република България (НС на РБ), представлявано от председателя Вежди Р., чрез Е. Ц. - началник на отдел „Правни дейности“ в дирекция „Правни дейности и обществени поръчки“ и Л. Т. - главен юрисконсулт в отдел „Правни дейности“ в дирекция „Правни дейности и обществени поръчки“, бенефициер по административен договор № BG05SFOP001-2.013-0001-C01 от 15.04.2019 г. за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Добро управление“, съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейския социален фонд, Проект № BG05SFOP001-2.013-0001 „Повишаване на ефективността при въвеждането на директивите и мерките по прилагането на актовете на Европейския съюз в българските закони“, срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № ПВ-2023-44 от 16.01.2023 г., издаден от И. Д. П. - директор на дирекция „Добро управление“ и ръководител на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Добро управление“ (ОПДУ), с който на Народното събрание на РБ са установени публични държавни вземания на основание чл. 35, ал. 1, т. 2 и ал. 3 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и

сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество (Наредба № Н-3/2018 г.), в размер на в размер 9521.09 лв.

С жалбата се излагат доводи, че оспорваният АУПДВ е издаден при неизяснена фактическа обстановка, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Излагат се доводи, че разходите, предмет на спора, са свързани с възнаграждения на служители. В тази връзка се твърди, че Народното събрание е спазило изцяло Указанията за е-отчитане чрез ИСУН и база за възстановяване на здравните и осигурителните вноски. При всяко искане за плащане счетоводителят на проекта е изготвял и представял в Excel обобщено приложение № 9 „Справка за отчетените възнаграждения“ за всички служители от Народното събрание, отчели работа в обхвата на проекта за съответния период, като е попълвал зададения шаблон. Жалбоподателят поддържа, че Народното събрание е отчитало разходите за възнаграждения на служителите си, работили по проекта за съответния период, в съответствие с легалното им определение в т. 8 на § 1 от ДР на ПМС № 189/2016 г. Заявява, че отчетените разходи за възнаграждения изцяло съответстват на приложимото законодателство, в т.ч. на максималния осигурителен доход за съответната година, определен в Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната година, както и на указанията на УО (зададения шаблон), който е верифицирал същите в пълен обем. Същото е заключението и на Одитния орган, на чиято проверка се позовава бенефициерът, но УО не е обсъдил това възражение. Не е налице нарушение на чл. 9, ал. 4 от Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2018, 2019, 2020 и 2021 г. Отчетените разходи за възнаграждения за работа по проекта на всички служители на Народното събрание са съобразени с максималния осигурителен доход за съответната година.

По този начин мотивира твърдението си, че УО е нарушил изискването на чл. 35 от АПК, според което индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации. Констатираното процесуално нарушение е съществено, тъй като е от естество да повлияе на преценката на административния орган, в това число в конкретния случай да доведе до отказ от издаването на акта за установяване на публичното вземане. Сочи се, че видно от текста на разпоредбата, в оспорения АУПВ административният орган е посочил като осъществени две от възможните хипотези на чл. 162, ал. 2, т. 8 ДОПК - приел е, че сумите са едновременно недължимо платени и неправомерно усвоени. Същият обаче не е обосновал нито защо счита, че предвидените в административния договор суми са недължимо платени, нито защо предполагаемо те са неправомерно усвоени. Административният орган не е посочил и анализирал нито една разпоредба от правилата на съответната оперативна програма или на административния договор, които да се обвържат с наличието на хипотезите на чл. 162, ал. 2, т. 8 ДОПК, към които препраща чл. 35, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-3/2018 г.

Жалбоподателят твърди, че УО по никакъв начин не е обосновал изводите си, че има неправомерно усвояване на суми или че тези суми са недължими – не е посочил от коя нормативна или договорна разпоредба произтича твърдяната недължимост, респективно в какво се изразява неправомерното усвояване. В оспорвания АУПДВ ръководителят на УО на ОПДУ не само не е изложил подробности за начина на определяне на крайния размер на сумата за възстановяване - 9 521.09 лева, но липсват и достатъчно мотиви, които да са фактически и правно издържани и да подкрепят този негов акт. В този смисъл се излагат твърдения, че оспорваният акт е издаден в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, което е съществено нарушение на

административно-производствени правила и основание за неговата отмяна, още повече че това нарушение е довело и до нарушаване на материалния закон и целта на закона.

Въз основа на горните мотиви жалбоподателят счита, че оспорваният Акт за установяване на публично вземане № ПВ-2023-44 от 16.01.2023 г., издаден от И. Д. П. - директор на дирекция „Добро управление“ и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“, е незаконосъобразен, поради което моли съда да отмени същия.

В проведени по делото открити съдебни заседания жалбоподателят се представлява от юрк. Ц., която поддържа жалбата и моли да бъде уважена с отмяната на оспорвания акт. Позовава се на влязло в сила решение по преюдициално дело на АССГ № 1089/2023 г. Претендира разноски по делото.

Ответникът – директор на дирекция „Добро управление“ и ръководител на УО на ОП „ДУ“, се представлява по делото от юрк. К., който счита жалбата за неоснователна и недоказана и моли да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор П., която намира жалбата за основателна предвид влязлото в сила съдебно решение по преюдициалния спор.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе, съобрази следното от фактическа страна:

Безспорно е, че Народното събрание на Република България е бенефициер по сключен Административен договор № BG05SFOP001-2.013-0001-C01/15.04.2019 г. (НС рег. № АД- 955-02-30/15.04.2019 г.) и допълнително споразумение № 1 (НС рег. № АД-055-02-40/21.12.2020 г.) за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Добро управление“, съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейския социален фонд, Проект № BG05SFOP001-2.013-0001 „Повишаване на ефективността при въвеждането на директивите и мерките по прилагането на актовете на Европейския съюз в българските закони“.

Установено е, че на основание чл. 62, ал. 1, във връзка с ал. 2 и ал. 3 от ЗУСЕФСУ, след като е взел предвид представените от бенефициера документи и разяснения, УО на ОП „ДУ“ е направил следните изводи за недължимо платени суми по искания за плащане от бенефициера, както следва:

1. 551,13 лева не се верифицират по искане за плащане (ИП) № 2 по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 и 4 от ЗУСЕСИФ, а именно преките разходи не са извършени законосъобразно, тъй като е нарушен чл. 9, т. 4 от Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2018 г., а непреките разходи не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ и в одобрения проект категории разходи във връзка с чл. 55, ал. 1, т. 4 от закона, както следва:

- 3,94 лева по РОД „Друг“ 3/681 от 20.09.2018, отчетен в бюджетен ред 9.1;
- 144,62 лева по РОД „Друг“ 3/483 от 25.10.2018, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 189,87 лева по РОД „Друг“ 3/561 от 23.11.2018, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 186,46 лева по РОД „Друг“ 3/360 от 19.12.2018, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 26,24 лева по РОД „Друг неприложимо“ от 01.09.2018 (непреки разходи), отчетен в бюдж. ред 12.1.

2. 1 645,99 лева не се верифицират по ИП № 3 - по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 и 4 от ЗУСЕСИФ, а именно преките разходи не са извършени законосъобразно, тъй като е нарушен чл. 9, т. 4 от Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2019 г., а непреките разходи не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ и в одобрения проект

категории разходи във връзка с чл. 55, ал. 1, т. 4 от закона, както

- 299,53 лева по РОД „Друг“ 3/518 от 25.01.2019, отчетен в бюдж. ред 9.1; следва:

- 145,50 лева по РОД „Друг“ 3/701 от 22.02.2019, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 218,76 лева по РОД „Друг“ 3/617 от 26.03.2019, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 290,57 лева по РОД „Друг“ 3/342 от 26.06.2019, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 68,12 лева по РОД „Друг“ 3/589 от 22.02.2019, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 140,39 лева по РОД „Друг“ 3/624 от 25.04.2019, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 25,98 лева по РОД „Друг“ 3/641 от 25.04.2019, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 80,00 лева по РОД „Друг“ 3/318 от 25.04.2019, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 151,10 лева по РОД „Друг“ 3/553 от 23.05.2019, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 79,58 лева по РОД „Друг“ 3/567 от 23.05.2019, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 68,08 лева по РОД „Друг“ 3/256 от 23.05.2019, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 78,38 лева по РОД „Друг неприложимо“ от 01.01.2019 (непреки разходи), отчетен в бюдж. ред 12.1.

3. 1 189,08 не се верифицират по ИП № 4 - по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 и 4 от ЗУСЕСИФ, а именно преките разходи не са извършени законосъобразно, тъй като е нарушен чл. 9, т. 4 от Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2019 г., а непреките разходи не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ и в одобрения проект категории разходи във връзка с чл. 55, ал. 1, т. 4 от закона, както следва:

- 52,44 лева по РОД „Друг“ Д1-07.2019 от 26.07.2019, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 29,27 лева по РОД „Друг“ Д1-08.2019 от 26.08.2019, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 202,68 лева по РОД „Друг“ Д1-09.2019 от 26.09.2019, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 186,67 лева по РОД „Друг“ Д1-10.2019 от 25.10.2019, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 210,73 лева по РОД „Друг“ Д1-11.2019 от 26.11.2019, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 214,42 лева по РОД „Друг“ Д1-12.2019 от 19.12.2019, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 145,44 лева по РОД „Друг“ Д2-07.2019 от 26.07.2019, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 71,10 лева по РОД „Друг“ Д2-08.2019 от 26.08.2019, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 19,71 лева по РОД „Друг“ Д3-07.2019/26.07.2019, Д3-08.2019/26.08.2019, Д3-09.2019/26.09.2019, Д3-10.2019/25.10.2019, Д3-11.2019/26.11.2019, Д3-12.2019/19.12.2019 отчетени в бюдж. ред 9.1;
- 56,62 лева по РОД „Друг неприложимо“ от 27.12.2019 (непреки разходи), отчетен в бюдж. ред 12.1.

4. 2 149,51 не се верифицират по ИП № 5 - по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 и 4 от ЗУСЕСИФ, а именно преките разходи не са извършени законосъобразно, тъй като е нарушен чл. 9, т. 4 от Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2020 г., а непреките разходи не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ и в одобрения проект категории разходи във връзка с чл. 55, ал. 1, т. 4 от закона, както следва:

- 450,04 лева по РОД „Друг“ Д1 -01.2020 от 23.01.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 267,77 лева по РОД „Друг“ Д1-02.2020 от 25.02.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 253,53 лева по РОД „Друг“ Д1-03.2020 от 25.03.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 269,99 лева по РОД „Друг“ Д1 -04.2020 от 25.04.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 290,09 лева по РОД „Друг“ Д1 -05.2020 от 22.05.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 203,66 лева по РОД „Друг“ Д1 -06.2020 от 25.06.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 144,58 лева по РОД „Друг“ Д3-01.2020 от 23.01.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 54,73 лева по РОД „Друг“ Д3-02.2020 от 25.02.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;

- 51,33 лева по РОД „Друг“ ДЗ-03.2020 от 25.03.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 53,54 лева по РОД „Друг“ ДЗ-04.2020 от 25.04.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 5,29 лева по РОД „Друг“ ДЗ-05.2020 от 22.05.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 2,60 лева по РОД „Друг“ ДЗ-06.2020 от 25.06.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 102,36 лева по РОД „Друг неприложимо“ от 30.06.2020 (непреки разходи), отчетен в бюдж. ред 12.1.

5. 3 985,38 не се верифицират по ИП № 6 - по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 и 4 от ЗУСЕСИФ, а именно преките разходи не са извършени законосъобразно, тъй като е нарушен чл. 9, т. 4 от Законите за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2020 и 2021 г., а непреките разходи не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ и в одобрения проект категории разходи във връзка с чл. 55, ал. 1, т. 4 от закона, както следва:

- 277,82 лева по РОД „Друг“ Д1 -07.2020 от 24.07.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 56,10 лева по РОД „Друг“ Д1 -08.2020 от 26.08.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 353,57 лева по РОД „Друг“ Д1 -09.2020 от 25.09.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 246,55 лева по РОД „Друг“ Д1 -10.2020 от 26.10.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 244,48 лева по РОД „Друг“ Д1-11.2020 от 26.11.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 201,55 лева по РОД „Друг“ Д1-12.2020 от 21.12.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 98,60 лева по РОД „Друг“ Д1-01.2021 от 25.01.2021, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 175,55 лева по РОД „Друг“ Д1-02.2021 от 26.02.2021, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 198,23 лева по РОД „Друг“ Д1-03.2021 от 26.03.2021, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 244,89 лева по РОД „Друг“ Д1 -04.2021 от 26.04.2021, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 175,25 лева по РОД „Друг“ Д1-05.2021 от 26.05.2021, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 6,73 лева по РОД „Друг“ ДЗ-07.2020 от 24.07.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 0,81 лева по РОД „Друг“ ДЗ-08.2020 от 26.08.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 41,14 лева по РОД „Друг“ ДЗ-09.2020 от 25.09.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 71,73 лева по РОД „Друг“ ДЗ-10.2020 от 26.10.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 145,15 лева по РОД „Друг“ ДЗ-11.2020 от 26.11.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 220,80 лева по РОД „Друг“ ДЗ-12.2020 от 21.12.2020, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 347,33 лева по РОД „Друг“ ДЗ-01.2021 от 25.01.2021, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 319,62 лева по РОД „Друг“ ДЗ-02.2021 от 26.02.2021, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 369,70 лева по РОД „Друг“ ДЗ-03.2021 от 26.03.2021, отчетен в бюдж. ред 9.1;
- 189,78 лева по РОД „Друг неприложимо“ от 30.06.2020 (непреки разходи), отчетен в бюдж. ред 12.1.

Плащане на сумата от 9 521,09 лв., с която се намаляват верифицираните разходи по ИП от № 2 до № 6, не се дължи от УО на ОП „ДУ“ на бенефициера по административен договор № BG05SFOP001-2.013-0001-C01 от 15.04.2019 г., защото представлява плащане на недопустими разходи. Тъй като сумата 9 521,09 лв. е вече изплатена на бенефициера като част от вече извършените плащания по съответните ИП, същата подлежи на възстановяване от него. С тези мотиви е издаден АУПДВ № ПВ-2023-44 от 16.01.2023 г. от директора на дирекция „Добро управление“ и ръководител на УО на ОП „ДУ“.

Преди издаване на процесния АУПДВ органът е постановил отказ за верификация, обективиран в Писмо № 02.50-148/22/16.01.2023 г. на директора на дирекция „Добро управление“ в Министерския съвет в качеството си на ръководител на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Добро управление“ (ОП „ДУ“), с което на основание чл. 62 ал. 1 – 3, във вр. с чл. 57, ал. 1, т. 2 и т. 4 и чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕСИФ (ЗУСЕФСУ) не се верифицират недопустими разходи в размер на 9521,09 лв. по искане за плащане № 2 - № 6, подадени от

бенефициера Народно събрание на Република България по гореописания административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ. На настоящия състав е служебно известно, че описаният отказ е оспорен по съдебен ред, в резултат от което е отменен с Решение № 2649 от 19.04.2024 г., постановено по адм. дело № 1089/2023 г. на АССГ, Трето отделение, 2-ри с-в, което от своя страна е оставено в сила с Решение № 11049 от 16.10.2024 г. по адм. дело № 5970/2024 г. на Върховния административен съд на РБ. Решението на АССГ и решението на ВАС, с което същото е оставено в сила, са представени по делото.

Представена е цялата административна преписка по издаване на оспорвания АУПДВ.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта, който е утежняващ и подлежи на съдебен контрол съгласно чл. 64а, ал. 2 от ЗУСЕФСУ, във връзка с чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК, поради което същата е процесуално допустима.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Във връзка с приложимите правни норми следва да се уточни следното:

На основание чл. 64а, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, установените недължимо платени и надплатени суми се възстановяват от плащания по проекта. Когато отказ от верификация е издаден след съответното плащане, установените недължимо платени и надплатени суми се възстановяват чрез доброволно изпълнение от страна на бенефициера в 14-дневен срок. След изтичането на срока за доброволно плащане недължимо платените и надплатените суми се прихващат от следващо плащане по проекта заедно с дължимите лихви за просрочие, а когато това е неприложимо - чрез упражняване на права по дадените от бенефициера обезпечения по чл. 61, ал. 2, по ред и начин, определени в нормативния акт по чл. 7, ал. 4, т. 4. В ал. 2 е посочено, че След окончателното плащане по проект установените и невъзстановени недължимо платени и надплатени суми са публично вземане съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК, публични са държавните и общинските вземания за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз.

На основание чл. 165 от ДОПК, събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго. Разпоредбата на следващия чл. 166, ал. 1 от ДОПК предвижда, че установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон.

Правилата за възстановяване на суми по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество са регламентирани с Наредба № Н-3/2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско

териториално сътрудничество. Съгласно чл. 35, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-3/2018 г., бенефициерът възстановява предоставената с акта по чл. 2, ал. 1 финансова подкрепа, когато е недължимо платена или надплатена, както и неправомерно получена или неправомерно усвоена сума по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Съгласно ал. 3 от с.з., в случаите по ал. 1, т. 2 управляващият орган отчита вземане въз основа на акт за установяване на публично вземане, издаден във връзка с чл. 62 от Закона за публичните финанси по реда на чл. 166, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

С оглед на гореизложеното в настоящия случай компетентният да издаде АУПДВ орган е ръководителят на управляващия орган на съответния проект или програма. В случая процесният АУПДВ е издаден от директора на дирекция „Добро управление“ в администрацията на Министерски съвет – И. П., която съгласно Заповед № Р-142 от 08.08.2022 г. на министър-председателя на РБ изпълнява функциите на ръководител на УО на ОП „Добро управление“ 2014 – 2020 г. Следователно актът е издаден от компетентен административен орган.

Спазени са изискванията на чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК, като актът е издаден в писмена форма и са изложени мотиви, съдържащи фактическите и правни основания за издаването му.

При издаване на акта не са допуснати съществени процесуални нарушения. На основание чл. 63, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗУСЕЦИФ, преди постановяването му адресатът е уведомен с писмо чрез ИСУН с кореспонденция № BG05SFOP001-2.013-0001-C02-M080/23.12.2022 г. за размера на установените в ИП № 2 - 6 вкл. недопустими разходи и основанията за тяхната недопустимост, като за представяне на становище е даден срок от 14 дни от датата на получаване на писмото в ИСУН. Към писмото е приложен файл във формат Excel, съдържащ подробни таблици за всяко ИП (от № 2 до № 6 вкл.) с начина на изчисление на недопустимите разходи.

Процесният АУПДВ е издаден за възстановяване на надплатени суми, получени във връзка с искания за плащане от № 2 до № 6 по административен договор № BG05SFOP001-2.013-0001-C01 от 15.04.2019 г. В акта са описани неverifiedицираните суми по всяко от исканията за плащане, като общата им стойност е в размер на 9 521,09 лв. Направена е констатация, че посочената сума вече е изплатена на бенефициера, поради което подлежи на възстановяване като недопустима.

Във връзка с горното следва да се посочи, че материалноправното основание за издаване на АУПДВ е отказ за верификация, обективиран в Писмо № 02.50-148/22/16.01.2023 г. на директора на дирекция „Добро управление“ в Министерския съвет в качеството си на ръководител на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Добро управление“ (ОПДУ), с което на основание чл. 62, ал. 1 – 3, във вр. с чл. 57, ал. 1, т. 2 и т. 4 и чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕФСУ не се верифицират недопустими разходи в размер на 9521,09 лв. по искания за плащане № 2 - № 6, подадени от бенефициера - Народно събрание на Република България. На настоящия състав е служебно известно, че описаният отказ е оспорен по съдебен ред, в резултат от което е отменен с Решение № 2649 от 19.04.2024 г., постановено по адм. дело № 1089/2023 г. на АССГ, Трето отделение, 2-ри с-в, което от своя страна е оставено в сила с Решение № 11049 от 16.10.2024 г. по адм. дело № 5970/2024 г. на Върховния административен съд на РБ.

Производството по установяване на недължимо платени или надплатени суми и това по верификация на заявени с искане за плащане разходи по чл. 60 и сл. от ЗУСЕФСУ са две същностно различни по своя характер процедури, инициирани по различен ред, прилагани на различно основание и в различни производства. В единия случай органът, сезиран с искане за верификация на извършени по съответния проект разходи, извършва първична проверка за допустимост на тези средства, съобразявайки правилата по чл. 57 ЗУСЕФСУ и документите, приети по реда на чл. 26, ал. 1 с. з., в резултат на което се произнася с акт, обективиращ становището му относно съответствието на така заявените разходи с поставените от законодателя и УО изисквания. В другия случай, обратно - извършва се повторна преценка на вече платени средства, която следва съвсем различен ред, а именно – производството по чл. 166 ДОПК, завършващо с акт за установяване на публично държавно вземане.

Оспорваният в настоящото производство акт представлява акт за установяване на публично

държавно вземане на основание чл. 162, ал. 2, т. 8 ДОПК. АУПДВ следва да бъде издаден след влизане в сила на решението за отказ за верификация, тъй като, за да се издаде акт за установяване на публично държавно вземане, то трябва да е безспорно по основание и размер. В случая към момента на издаването на АУПДВ актът, с който е отказано верифициране на разходите по искане за плащане от № 2 до № 6 от бенефициера Народното събрание е отменен с влязло в сила решение. Следователно се налага извод, че АУПДВ е издаден, без да се проведе надлежно производство по реда на АПК за установяване на недължимо платени суми по административния договор за предоставяне на безвъзмездна държавна помощ, които подлежат на възстановяване, и съответно без да са налице предпоставките за образуването му.

Съгласно чл. 142, ал. 1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. От това правило съществува изключение посочено в ал. 2 от същата разпоредба. Според него, установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. Подобно отстъпление от идеята за настъпващ към момента на постановяването на акта стабилитет по отношение на факти и приложим закон, е проява на принципа за истинност в административния процес по чл. 7 ал. 1 и 2 от АПК, съгласно който административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, като на преценка подлежат всички факти и доводи. Последното дава възможност и задължава съдът да включи в съвкупността от доказателствените факти по случая, и тези, настъпили след издаването на акта и оказващи влияние върху спорното право по начина, описан в правилото на чл. 142, ал. 2 АПК. Несъмнено, съдебно решение, с което се отменя акт, послужил за постановяването на друг, както и издаден в изпълнение на съдебно решение акт, съставлява факт от значение по делото, който трябва да бъде съобразен. То заличава с обратна сила (ex tunc) последиците от издаденото волеизявление, поради което и същите не биха могли да послужат като годно основание за постановяване на какъвто и да е правен резултат. Нещо повече, дори при влязъл в сила административен акт, каквато хипотеза не е налице в случая, отменителното съдебно решение представлява основание за отмяна по чл. 239, т. 3 АПК.

С оглед на изложеното оспорваният АУПДВ е незаконосъобразен като издаден в противоречие материалния закон и следва да бъде отменен.

По разностите в производството:

Предвид своевременно заявената претенция на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото, в т.ч. държавна такса и юрисконсултско възнаграждение, и разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът намира, че следва да бъде осъден ответникът да му заплати сумата от 150 лв., представляваща държавна такса в размер на 50 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, фактическата и правна сложност на делото и броя на проведените открити съдебни заседания.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд София-град, Трето отделение, 70 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Народното събрание на Република България Акт за установяване на публично държавно вземане № ПВ-2023-44 от 16.01.2023 г., издаден от И. Д. П. - директор на дирекция „Добро управление“ и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“, с който на Народното събрание на РБ са установени публични държавни вземания на основание чл. 35, ал. 1, т. 2 и ал. 3 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско

териториално сътрудничество, в размер на 9521.09 лв.

ОСЪЖДА дирекция „Добро управление“ при Министерски съвет на Република България да заплати на Народното събрание на Република България сумата от 150,00 (сто и петдесет) лева за разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: